

VAŠČAN

Lokalna novica je kraljica

Gorenjski Glas

Zakaj po nepotrebnem izgubljam svoj čas in energijo

Na moj članek v prejšnji številki glasila Vaščan z naslovom Zakaj na Kokrici ne bomo imeli športnega parka je bilo kar nekaj odzivov in celo groženj s tožbami. Športno društvo Zdravo gibanje je po izdaji Vaščana natisnilo obvestilo krajanom, ki so ga raznosili po hišah na Kokrici. Glede njihovega obvestila ne bi izgubljal besed, saj je napisano pač v skladu z njihovimi željami in željami Blaža Medje, ki žal s takim načinom, posredovanjem neresničnih informacij novinarju in zbiranjem podpisov za odstavitev predsednika KS, vnaša samo nezadovoljstvo med krajanom. Je bil pa eden od nosilcev rušitve projekta športni park. Ponovno sporočam, da je bilo za začetek gradnje v športnem parku za izgradnjo dveh igrišč zagotovljenih dvesto tisoč evrov, ki bi jih zagotovil zunanji investitor in kasneje bi v nadaljevanju zagotovil še potrebna sredstva za izgradnjo določenih spremljajočih objektov. Žal smo uspeli, tudi z veliko pomočjo naših krajanov in večno nezadovoljnega novinarja Trme in Dnevnika, gradnjo športnega parka preprečiti in tako smo zunanjega investitorja izgubili. Zamudili smo enkratno priložnost, da bi v nekaj letih imeli urejen športni park.

V svetu KS se trudimo, da bi delali v korist večine krajanov in zato smo si pri svojem delu postavili določene prioritete, kaj je treba storiti v naši KS, in vsekakor je za nas pomembnejša ureditev Mlaške ceste, kjer hodi veliko starejših in tudi naših najmlajših po ozki, neurejeni in neosvetljeni cesti brez pločnika, kot pa cesta Mlaka–Bobovek, ki jo forsira naša občinska svetnica.

V svetu KS se sicer zavedamo, da nikoli ne bomo mogli ustreči vsem krajanom in krajanom, poskušamo pa stvari izpeljati tako, da bi bila z njimi zadovoljna velika večina, in zato težko dojemamo, da projekte, ki bi bili v zadovoljstvo in korist velike večine krajanov in

Svet KS Kokrica je za novega podpredsednika imenoval Jureta Sajovica. / Foto: Gorazd Kavčič

krajanov, nekdo zaradi svojih lastnih interesov prepreči. Posamezniki so si vzeli celo to pravico, da so začeli zbirati podpise za odstavitev predsednika KS. Kako so si to predstavljali, je jasno samo njim, ker zakonsko tega ni mogoče storiti, so pa tako močno zavedli vse podpisnike. Na zakon ulice verjetno v svetu KS ne bomo pristali. Sprejeli smo mandat in ga bomo tudi izpeljali do konca, ne glede na to, kaj si posamezniki mislijo in kako smo zanje moteči.

Izvoljeni bomo ali bodo seveda lahko na naslednjih volitvah preverili, kdo ima prav in kako njihovo delo ocenjujejo volivci. Najlažje je nekoga, ki dela zastoj in zato daje svoj prosti čas in znanje, obsojati in kazati na to, česa ni naredil, ali mu očitati, kaj je naredil narobe, ter se pri tem sploh ne vprašati, ali to sploh lahko naredi in ali je to v njegovi moči.

Svetnica in svetniki v KS smo volonterji, delamo prostovoljno in zastoj v dobri veri, da delamo v korist krajanov in krajanov KS, in težko razumemo, zakaj se nam potem pri našem delu nagaja, namesto da bi stopili vsi skupaj in za našo KS nekaj dobrega storili. Svetnica in svetniki imajo letno plačane štiri sejnine, znesek sejin je manj kot 80 evrov, za predsednika pa cca. 95 evrov, kar je manj, kot dobijo svetniki MO Kranj za eno sejo.

Člani sveta smo samo v projektu Gorki (Kokrica sever in jug) pri sodelovanju v projekt vložili več kot tisoč ur svojega dela in dosegli tudi določene gradbene posege, ki ne bi bili opravljene, če ne bi sodelovali. Seveda je bila to praksa samo v naši KS. Naj naštejemo samo nekaj naših zaslug: asfaltiranje pločnika pri križišču za Čukovo jamo, preplastitev in ureditev avtobusne postaje pri Laknerju, odstranitev male čistilne naprave nasproti osnovne šole, ureditev mosta čez potok Rupovščica, preplastitev cestišča Ceste na Brdo od Pokopališke ulice do trgovine Mercator, priklop doma krajanov na optični kabel itd. Velika večina krajanov in krajanov je z izvedenim projektom zadovoljna, saj so s tem

veliko pridobili. Obnovljene v skladu s standardi so bile vse ceste na območju gradnje, urejeno je odvajanje meteornih voda, odvajanje odpadnih voda, novi vodovod vključno do vodomero, položeni optični kabli in na optiko priključena gospodinjstva, ki so to želela. V izvedbi je ostalo samo še električno omrežje, kjer žice potekajo po zraku, so pa v zemljo že položene ustrezne cevi, kjer se bo izvedla napeljava. Žal tako kot pri vseh projektih tudi pri tem ostaja peščica ljudi, ki so nezadovoljni s posameznimi rešitvami oziroma bi projekt izvedli drugače in obljublja, da bodo šli do evropskih institucij. Najbolj moteč v celotnem projektu je bil komunalni prispevek, vendar na višino KS ni imela nobenega vpliva, ker je izračunan v skladu z predpisi.

Pripravlja se projekt Gorki tudi za območje Mlake in v sklopu tega je pripravljena in pridobljena večina potrebnih dokumentov za izvedbo projekta. Čaka se na podpis pogodbe z državo o sofinanciranju projekta, in ko bo ta pridobljen, se bo lahko šlo v javni razpis za izbiro izvajalca. Seveda se je svet KS že v samem začetku aktivno vključil v sodelovanje pri pravi dokumentacije in se bo tudi v izvedbeni del, saj menimo, da je naše sodelovanje kakor tudi spremljanje gradnje potrebno in koristno za vse, ki bodo v projekt vključeni.

S Športnim društvom Zdravo gibanje smo končno dosegli dogovor in iskreno upam, da bomo v prihodnosti zopet sodelovali, tudi v korist skupine nogometašev, ki igrajo v njihovi ligi, čeprav je sklenjen dogovor zopet za posameznike moteč in verjetno bodo ti še naprej širili nezadovoljstvo.

Glede na to, da smo že skoraj na polovici mandata in da verjetno ne bo več take potrebe po vašem informiranju o aktualnih dogodkih, vam bo svet v prihodnji številki glasila Vaščan predstavil, kaj nam je uspelo do sedaj narediti – in tega ni malo.

Milan Klemenčič,
predsednik Sveta KS Kokrica

VAŠČAN

Vaščan je priloga Gorenjskega glasa o krajevni skupnosti Kokrica.

Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa.

Odgovorna urednica: Marija Volčjak

Urednik: Simon Šubic

Telefon: 04/201-42-00, faks: 04/201-42-13,

E-pošta: info@g-glas.si.

Oglasno trženje: Miroslav Cvjetičanin, tel. 04/201 42 44, 031/614 467, e-pošta: miroslav.cvjeticanin@g-glas.si.

Tehnični urednik: Grega Flajnik

Izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Bleiweisova cesta 4, Kranj; priprava za tisk: Gorenjski glas; tisk: Tiskarna Nonparel, d. o. o.; distribucija: Pošta Slovenije.

Vaščan, številka 2, je priloga 77. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 27. septembra 2016. Naklada je 1100 izvodov. Prejmejo jo vsa gospodinjstva v krajevni skupnosti Kokrica.

Naslovnica: foto Tina Dokl

Krajevna skupnost Kokrica, Cesta na Brdo 30, Kokrica

Odgovor Milanu Klemenčiču

Odgovor na članek »Zakaj na Kokrici ne bomo imeli športnega parka«, ki je bil v krajevnem glasilu Vaščan Krajevne skupnosti Kokrica objavljen 17. maja 2016 na tretji strani.

Predsednik Sveta KS Kokrica Milan Klemenčič (podpisan je kot predsednik KS Kokrica, kar je napačno, ker taka funkcija v naši lokalni samoupravi ne obstaja in je to prvi popravek objavljenega) je zapisal, da sem spodaj podpisani novinar Miran Šubic »v sredstvih obveščanja namerno zavajal, prikrojeval podatke in neresnično poročal o projektu« (gre za športni park oziroma bejzolsko igrišče na Kokrici). Ker v tekstu ni niti ene utemeljitve za te trditve, še manj pa mi je bilo omogočeno, da se nanje v istem tekstu odzovem sam, spodaj podpisani Miran Šubic izjavljam, da je zapisana izjava Milana Klemenčiča laž. Pri svojem novinarskem delu v tej zadevi sem spoštoval vsa pravila in etiko poklica ter pri tem pridobival podatke, izjave, stališča vseh vpletenih. Prav tako v nobenem mediju do zdaj ni nihče demantiral ali dopolnil ali popravil mojih tekstov. Zato od Milana Klemenčiča in urednic Vaščana (Marija Volčjak, Suzana P. Kovačič) zahtevam opravičilo za napačne, netočne in tudi žaljive navedbe. Pri tem samo dodajam, da pri najboljših namenih nisem mogel ugotoviti, kaj ima z mojim novinarskim delom funkcija v nogometnem klubu, kjer sicer pet let nisem več aktiven. Ker bom svoje dobro ime in novinarsko delo ustrezno zaščitil tudi s pravnimi sredstvi, bom nesporno iztoženo odškodnino namenil ŠDZG Kokrica v celoti.

Miran Šubic, univ. dipl. novinar (in nekdanji direktor NK Triglav)

Uradne ure in kontakti

Uradne ure KS Kokrica so vsak prvi ponedeljek v mesecu med 18. in 20. uro. Nov e-naslov je kokrica.ks@gmail.com, naslov ks.kokrica@siol.net bo s 1. januarjem 2017 ukinjen. Telefonska številka predsednika sveta KS je 040 195 867, telefonska številka hišnika 040 195 431. Za razgovor se je možno dogovoriti s predsednikom sveta KS po telefonu.

Odgovor na trditve novinarja Mirana Šubica

Verjetno ima novinar Miran Šubic zelo slab spomin. Prebere naj si svoje članke na spletniku Trma, ki jih je pisal v zvezi z menoj ali športnim parkom. Nikoli ni prišel preverit informacij k meni ali k članom sveta. Še več, nepovabljen se je udeležil sestanka, katerega sklicatelj sem bil jaz kot predsednik sveta KS in je bil namenjen predstavnikom ŠDZG. Miran Šubic v večini svojih prispevkov trdi, da za športni park ni bilo nobenega denarja, kar ni res, v prispevkih so tudi druge neresnične obtožbe in lahko kar mirno toži. Upam pa, da bo v primeru, da bo tožbo izgubil, sredstva v višini stroškov ravno tako nakazal ŠDZG. Novinar zavaja tudi, da v nobenem mediju niso bile zanikane njegove trditve, kar je čista laž, saj sta bila na oba njegova članka v Dnevniku objavljena popravka, ki sta novinarjevo zgodbo izkazala za neverodostojno in izmišljeno. V zadnjem članku z naslovom »Trgovina z nezadovoljstvom za funkcionarjev stolček«, ki je bil napisan 25. avgusta 2016, je večina trditev neresničnih, za kar obstajajo dokumenti. Če pa s tem misli Kranjsko trmo, je to njegov medij in po moji osebni oceni namenjen diskreditiranju in blatenju določenih oseb, ki mu niso všeč, in je na zapisano tam nesmiselno odgovarjati. Po drugi strani pa je moj dostop do tega medija zelo omejen in lahko Šubic odloča o tem, kaj bo objavil in kaj ne.

Kako dvojna merila ali pa samo njemu znana pravila pri svojem poročanju uporablja Miran Šubic, je razvidno iz spraševanja v njegovem odgovoru Milanu Klemenčiču: »Pri tem samo dodajam, da pri najboljših namenih nisem mogel ugotoviti, kaj ima z mojim novinarskim delom funkcija v nogometu ...« Kaj pa ima moja bivša služba »policista ali upokojenega policista« (še te navedbe niso točne) zveze z vodenjem sveta KS, pa se Miran Šubic nič ne sprašuje. Ko mu gre nekaj v kontekst njegove zgodbe, je vse dovoljeno, ko je sam udeležen pri tem, je pa govoriti o nekaterih stvareh po njegovem mnenju prepovedano.

Milan Klemenčič

Delovni čas:

od ponedeljka do petka od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure

Cvetličarna Cvet

Cvet, d. o. o., Kokrica, Cesta na Rupo 18, 4000 Kranj
Tel.: 04/204 77 00, GSM: 040/201 271

Novo: darila za vse priložnosti

V cvetličarni Cvet vam bomo prijazno in strokovno svetovali pri izbiri cvetja, cvetličnih aranžmajev in zelo lično zavitih daril za vse priložnosti. V ponudbi imamo tudi rastline za čudovite jesenske zunanje zasaditve, od mačeh do jesenskih vres.

Obiščite nas!

Po Brankovi smrti

Še bolj zagnano v priprave na novo sezono: naše misli se nam po tem, ko smo se poslovili od gospe Jožice Roblek še niso dobro uredile, pa smo že izvedeli, da je prerano smrt vzela tudi predsednika ŠD Kokrica Branka Robleka.

»Mama Jožica«, kot smo ji vsi rekli, je po prezgodnji smrti moža Dušana, ki je bil pobudnik športnega društva in športa na Kokrici, prevzela pobudo za nadaljnje aktivno delovanje društva.

Športno društvo Kokrica se je kasneje močno razvejalo z veliko sekcijami in Kokrica je bila tema diplomskih nalog na fakulteti za šport, razglašeni smo bili za najbolj športno vas v državi. Vsega tega se je seveda navzel Branko Roblek, ki je bil sam aktiven v prenekateri sekciji in se udeležil kar nekaj maratonov, na katere smo Kokričani potovali od Skandinavije in po celi Evropi.

Le nekaj dni po praznovanju rojstnega dne, ki ga je imel 1. maja in smo ga največkrat praznovali s kresom na vrhu Storžiča, je po hudi boleznini umrl. Dolgoletni predsednik ŠD Kokrica je skrbel za delovanje vseh sekcij in drugih, ki so se kasneje osamosvojili, kot so hokejski klub, nogometni klub in še kateri. Njegova smrt za delovanje ŠD Kokrica in za delovanje športa na Kokrici nasploh pomeni veliko izgubo. Z nami bo še vedno ostal v mislih in trudih se bomo nadaljevali njegovo delo.

Življenje teče dalje in tako smo tekači in biatlonci tekaško-biatlonske sekcije pri ŠD Kokrica v tednu, ko smo se od njega poslovili, že začeli z rednimi treningi, pripravami na novo tekmovalno sezono 2016/17. Tekmovalci so se med poletjem udeležili treh biatlonskih taborov na Pokljuki in sedaj že tradicionalnih priprav ŠD Kokrica ob koncu avgusta, prav tako na Pokljuki.

Našemu društvu je letos uspel velik podvig, saj smo ob koncu maja vse slovenske nordijske klube pozvali k uporabi razširjene in podaljšane rolkarske proge, ki smo jo zgradili pred

Naši tekmovalci

mnogimi leti, v zadnjih letih pa obnovili. Pri financiranju tega precej zajetnega projekta, ki smo ga izvajali že vse od leta 2014, so sodelovali Fundacija za šport RS, SZS in deloma tudi KS Kokrica oziroma MOK.

Tekmovalci tekaško-biatlonske sekcije so z izjemo tekmovalke, ki je bila odsotna iz zdravstvenih razlogov, svoje rezultate izboljšali tako v smučarskem teku kot tudi v biatlonu. V pretekli sezoni smo se prvič preizkusili še v mednarodni konkurenci, to je na FIS-tekmi, kjer sta oba naša udeleženca s svojim rezultatom že pridobila ugodne FIS-točke, ki jima bodo služile za nastope v novi sezoni.

Kot priznanje dobrim organizacijam v preteklosti nam je SZS tudi letos zaupala izvedbo rolkarske tekme za poletni Pokal Geoplin, ki smo jo v lepem sončnem vremenu v okrilju Pokljuških gozdov organizirali v nedeljo, 28. avgusta. Udeležba tekmovalcev iz slovenskih klubov resda ni bila na pričakovanem nivoju, vendar za nas, organizatorje, to ni pomenilo olajšanja, saj nas je na tekmi sodelovalo več kot štirideset članov ŠD Kokrica, predvsem staršev naših tekmovalcev in seveda mnogih prijateljev smučarskega teka in ŠD Kokrica. Vsem lepa hvala.

Franc Rutar

Branku Robleku v spomin

Branko Roblek

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

V četrtek, 12. maja 2016, v večernih urah nas je pretresla žalostna novica, da je po kratki in hudi bolezni v 62. letu starosti umrl dolgoletni krajan, član sveta KS Kokrica, predsednik Športnega društva Kokrica, tajnik KS Kokrica in naš priljubljeni krajan Brane Roblek.

Smrt! Da, vsi smo ji zapisani. Že ob rojstvu človeka je povsem jasno, da bo to drobno, krhko, nebolgljeno bitje moralo nekoč umreti. Smrt spada med najbolj pretresljive in mistične dogodke našega življenja. Za Branka je prišla veliko prezgodaj. Njegovim najbližjim kakor tudi prijateljem in znancem je ostala le grenka bolečina.

Brane Roblek je bil ves čas, odkar so se z očetom, mamo in sestro preselili na Kokrico, aktiven član v Krajevni skupnosti Kokrica. So-

deloval je v različnih športnih dejavnostih in se tako vključeval v delo društva kot tudi v KS. V zadnjem obdobju je bil kar nekaj mandatov član sveta in tajnik KS. Zelo dobro je poznal večino krajanek in krajanov naše KS kot tudi samo delo v KS, kar je s pridom izkoriščal in tako za naše člane skupnosti marsikaj izbral. Kot član sveta KS je skrbel predvsem za delo z društvom in pri zagotavljanju pogojev za njihovo delovanje. Bil je nesebičen in pošten človek, saj nikoli nikomur ni znal reči ne. Sedaj, ko pogledam nazaj, vidim, da je vsem, ki so se nanj obrnili, pomagal na vseh področjih, tudi tistih, kjer mu to ne bi bilo potrebno. Ne samo da nikoli ni znal reči ne, pozabljal je nase, resnično se je razdajal za dobro skupnosti, ki ji je pripadal. Bil je skrben in vztrajen v življenju, pripravljen vedno pomagati, pa tudi junaški v zadnjem trpljenju in tak nam bo ostal v spominu.

Branko, v tvoji bližini smo se preprosto dobro počutili, nalezli smo se tvojega optimizma, dobre volje in poguma. Tvoja ljubezen pa je bilo delo in hribi, še posebej Kališče in Storžič, kjer si praznoval veliko rojstnih dni in preživel veliko časa. Dejansko si bil Človek z veliko začetnico in ponosni smo, da smo bili tvoji prijatelji.

Milan Klemenčič, predsednik KS Kokrica

Ne gre za zasvojenost, ampak užitek

Alenka Pavc s Kokrice postaja najboljša slovenska gorska ultra tekačica.

Alenka Pavc

Ultra Pušelj Trail je pri nas zagotovo najtežja tekaška preizkušnja. Alenka je bila lani tretja, letos pa že prva. Njena zmaga še vedno odmeva v tekaških krogih. Ultra Pušelj Trail je ekstremna gorskotekaška preizkušnja, ki privabi tekmovalce in tekmovalke, sposobne premagati najtežje napore. V 109 kilometrih so morali premagati kar 6800 višinskih metrov. To je nekako tako, kot bi tekli osemkrat na Vršič ali 21-krat na Jošta ali osemkrat na Kališče ali ...

Brez trme ne gre

Alenka Pavc je začela teči šele pred petimi leti. Leta 2012 je mater dveh najstnikov, ženo, zaposleno v podjetju Aerodrom Ljubljana, kjer dela kot kopenska stewardesa, prešinilo, da hoče preteči Ljubljanski maraton. S treningi je začela februarja, oktobra je že pretekla celih 42 kilometrov! V pičlih devetih mesecih je zmogla tisto, kar nekateri poskušajo leta. Prej nikoli ni bila športnica, vedno pa je bila športni tip. Z možem sta zaljubljena v naravo. Živijo praktično pri podplatih najlepših slovenskih gora in skupaj z otrokoma so velikokrat proste dneve preživljali na bližnjih vrhovih. Za kaj več ni imela časa, služba, majhna otroka in delo doma so imeli vodilno vlogo v njenem življenju. Potem pa jo je nekega dne kot strela z jasnega zadela želja, da bi pretekla Ljubljanski maraton. »Seveda so mi vsi svetovali, naj začnem z 10-kilometrsko razdaljo oziroma s polmaratonom, se pravi 21 kilometrov. Nisem poslušala, hotela sem maraton in pika. In se je zgodilo. Seveda je bilo vmes ogromno prilaganja, treninga, odrekanja, česar na začetku nisem bila vajena, vendar mi za vadbo ni bilo težko vstati niti ob petih zjutraj. Pretekla sem ga in si rekla, da je to to! Postala sem tekačica na maratonske proge,« je povedala Alenka in nadaljevala, da ni zasvojena s tekom, ampak da gre enostavno za uživanje, ki ga med tekom doživlja. Na začetku je bila prepričana, da bo ostala maratonka, vendar je že kmalu ugotovila, da ji asfaltne podlage ne ležijo, da raje in hitreje in dlje teče po mehkejših podlagah. Več ko je tekla, bolj je bilo jasno, da je boljša v zelo dolgih tekih. Potem so ji prijatelji tekači predlagali, naj se poskusi v gorskih ekstremnih razdaljah, kot je na primer Ultra Pušelj. Kaj Ultra Pušelj sploh je? Obstajajo že gorski teki na Črno prst, Porezen, Blegoš in Ratitovec. Potem so lansko leto organizatorji vseh teh preizkušenj prišli na idejo, da vse te vrhove združijo v en tek, v en 'pušelj' po gorenjsko. In tako je lani nastal prvi Ultra Pušelj Trail, dolg 109 kilometrov s 6800 višinskimi metri. Proga je najbrž ena najlepših v Evropi s startom in ciljem v Podbrdu.

Alenka ni profesionalka, zato teče takrat, ko ji to dopušča čas. Še vedno sta zanj na prvem mestu družina in služba. Tako doma kot v službi ima veliko podporo. Podjetje, v katerem je zaposlena, je sploh v pomoč svojim zaposlenim, ki se ukvarjajo s športom, za letošnji Pušelj so ji celo plačali startnino. Preteče približno 120 kilometrov na teden, treninge kombinira tudi s kolesarjenjem. Pred pomembnimi tekmami trenira seveda več, vendar do zdaj še ni imela trenerja ali vodenega treninga. Letos marca se ji je vnela pokostnica in ni mogla preteči niti metra. V veliko pomoč sta ji bila atletska trenerja Blaž Čadež in Miha Podgornik,

ki imata s takimi poškodbami veliko izkušenj. Hkrati pa je imela težave tudi z 'glavo', kajti težko je dojemala, da zaradi poškodbe ne morem trenirati. Zacelilo se je prej, kot so načrtovali, in priprave so z zamudo stekle.

Pušeljc pusti posledice

»Tekla sem 18 ur in 20 minut, od 6. ure zjutraj, ko je start, v cilj sem prišla 20 minut čez polnoč. Najhujšo krizo sem doživela že po drugem vzponu, na 33. kilometru, krči so bili že neznosni in sem celo pomislila, da bom morala odstopiti, vendar sem jo s pomočjo nasveta prijatelja prebrodila. Svetoval mi je, naj zaužijem nekaj več soli in na okrepani postaji pojem juho. Letošnja tekma je minila tudi v znaku velike vročine, tekmovalke so bruhale, imele strašne krče, vročina jih je zelo zdelala. Med celotnim tekom sem počivala le slabe pol ure. Na tekmi sem spila nekaj juh in deset energijskih gelov. Rezultat, posledice v cilju? Trije črni nohti na nogah, kar je pomenilo 14 dni popolnega počitka. Nogi sta me boleli, drugo pa ne pretirano. Vendar je že po 14 dneh počitka glava hotela spet v dir,« je povedala.

Na vprašanje, kaj 'hujšega' se še da preteči, odgovarja: »Tekaski svet je prepoln ekstremnih preizkušenj. Trenutno sem še vedno velik privrženec gorskih, ne daljinskih tekov. Najbrž se bom prihodnje leto udeležila teka 100 milj Istre, to je 170 kilometrov teka s približno enakimi 'višinci' kot na Pušelju. Avgusta sem zmagala na pohorskem gorskem maratonu, 44 kilometrov dolgem gorskem teku, med katerim je treba preteči kar 2254 metrov nadmorske višine. Za nastop sem se odločila pravzaprav v zadnjem hipu, zato sem še toliko bolj vesela, da sem bila najhitrejša. Kaj bo prihodnje sezono, še ne vem, zagotovo vem le, da bi rada ubranila zmago na Pušelju.«

Miroslav Cvjetičanin, foto: Tina Dokl

TRGOVINA

Sončnica

Kokrica
C. na Brdo 47
KRANJ
Spela Sekne s.p.

Pri nas vam nudimo vse potrebno za delo na vrtu. V jesenskem času ponujamo zasaditev okrasnih gred in grobov.

Konec oktobra prodaja sadnih sadik in jagodičevja

NOVO

Prodaja domačih pridelkov okoliških kmetov

Tel.: 04/204 72 70

e-pošta: spela.sekne@amis.net

Delo v znamenju mamuta

Obe zadnji prireditvi v Turističnem društvu Kokrica sta potekali v znamenju mamuta.

Življenje v času mamuta, prireditev je potekala 24. junija pri Čukovi jami, je bilo predstavljeno na malo drugačen način kot prejšnja leta. Prazgodovinski čas so nam na svoj način predstavili StaroModniČukovci, osnovnošolci iz OŠ Franceta Prešerna, podružnica Kokrica. Iz zapisov kulturne dediščine so priredili del predstave, z igrami pa popestrili druženje in vanj vključili tudi gledalce.

Deveti pohod po mamutovi deželi pa je tradicionalno potekal drugo soboto v septembru. Tako so se udeleženci pohoda izpred supermarketa Mercator na Kokrici podali na šest ali štirinajst kilometrov dolg pohod po obronkih naše krajevne skupnosti. Vreme je bilo prekrasno, še čisto poletno, tako da je bilo vzdušje enkratno. Kot vedno je bilo poskrbljeno za varnost, pijačo in toplo malico pa tudi druženja ni manjkalo. Plaketo za najštevilnejšo ekipno udeležbo so tudi letos prejeli Joštarji. Zahvalili bi se vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi tega pohoda.

Ne smemo pa pozabiti, da smo pridno tudi ponovno odstranili japonski dresnik.

Še nekaj o prihodnjih prireditvah. V novembru bo prireditev Ob krušni peči, izdelovali bomo tudi adventne venčke. V decembru bomo najmlajše povabili na miklavževanje, vse pa vabimo že sedaj na božično-novoletni

Drugo soboto v septembru je potekal 9. pohod po mamutovi deželi.

koncert (letos bo jubilejni, dvajseti) in večerni pohod z baklami. Priredili bomo tudi nekaj predavanj na različne teme, o katerih bomo obveščali sproti. Turistično društvo Kokrica se

trudi, da bi naše naselje bolj zaživelo. Zato vse krajanje vabimo, da se naših prireditev tudi udeležite. Prijetno bo kot vedno in ne bo vam žal.

Irena Čadež

Končali trinajsto nogometno sezono

Po krajšem zatišju je naslov ligaškega tekmovanja v malem nogometu osvojila ekipa Pavijani. Moštvo je celotno sezono ohranjalo stabilno formo in ni dovolilo večjih presenečenj.

V prelepem sončnem vremenu smo drugo septembrsko soboto zaključili že trinajsto zaporedno sezono lige v malem nogometu. Idilično naravno okolje je poleg številnih nogometnih navdušencev privabilo nemalo krajanov in krajanov, ki so si ogledali zaključni nogometni turnir – Iztokov memorial.

Iztokov pokal je bil krona letošnjega nogometnega dogajanja v ligi. V ligi je sodelovalo kar devet ekip, ki so se med seboj pomerile po dvokrožnem igralnem sistemu. Ligaškega tekmovanja se je v letošnjem letu prvič udeležila ekipa Rožca Alping team, katere člani so v večini številni nadobudni mladi športniki. Že v prvem letu svojega udejstvovanja v ligi je zasedla drugo mesto in tako za naslednje leto napovedala skok na sam vrh.

Po krajšem zatišju je naslov ligaškega tekmovanja osvojila ekipa Pavijani. Ekipa je celotno sezono ohranjala stabilno formo in ni dovolila večjih presenečenj. Na krilih bratov Zupančič je sezono pripeljala mirno do konca. Vprašanje prvaka lige je namreč rešila že štiri kroge pred koncem. Granitna obramba in učinkovit napad, v katerem sta imela glavno vlogo Aljaž More in Andraž Antolovič, sta bila ključa do uspeha.

Tretje mesto je zasedla ekipa Mlacas Locos 4ever. Vanjo sta se združili ekipi, ki smo ju v preteklih letih poznali pod imeni Mlacas Locos in Amaterji. Kombinacija izkušenosti in mladostne radoživosti je ekipi zagotovila mesto na zmagovalnem odru. Dobro formo iz ligaškega dela je ekipa kronala z osvojitvijo pokalne lovorike. V tem dnevu je izvrstno vratarsko formo pokazal Aleš Jauh, ki je tako v polfinalnem kot tudi v finalnem obračunu »zaklenil« svoja vrata. Na celotnem po-

kalnem tekmovanju je bil v izvrstni dnevni formi tudi Jure Znoj, ki je osvojil pokal za najboljšega strelca tekmovanja.

Po mnenju mnogih navijačev je največje razočaranje doživela ekipa Partizani, ki je po številnih osvojenih lovorikah v preteklih letih letošnjo sezono vzela preveč ležerno. Nekoliko je boleč poraz ublažil izvrstni vratar Zoran Črešnik, ki je bil po glasovanju vodij ekip razglašen za najboljšega vratarja sezone. Ekipa Švedi, ki je na »stavnih lestvicah« pred začetkom sezone kotirala zelo visoko, je prav tako doživela manjše razočaranje. Razloge za nekoliko slabše rezultate lahko iščemo v poškodbah nekaterih igralcev, ki so bili odsotni večji del sezone. Po besedah njihovega vodje Jerneja Laha bo ekipa v zimskih mesecih opravila intenzivne kondicijske priprave, zato jo v naslednji sezoni lahko pričakujemo v družbi najboljših ekip.

Lanskoletnega tretjega mesta ni uspela zadržati ekipa Calcio UTD. Kljub dejstvu, da je ekipo okrepil eden izmed najbolj rutiniranih igralcev, Anže Rozman, so bile vratarske težave prevelik zalogaj. Samo sredino ligaške lestvice sta krojili ekipi Okrepčevalnice Gran in Brunarice Štern. Nehvaležno mesto na začetku lestvice pa je zasedla ekipa Falanga.

Vodje ekip so tudi v letošnji sezoni glasovali za najboljšo ekipo leta, člani te ekipe so postali: Žiga Jurhar iz ekipe Rožca Alping, Oskar Grah iz ekipe Calcio UTD, Samo Klavora iz ekipe Okrepčevalnica Gran, Andraž Antolovič iz ekipe Pavijani, Jure Znoj iz ekipe Mlacas Locos 4ever ter vratar Zoran Črešnik iz ekipe Partizani.

Več informacij o dejavnostih društva lahko najdete na spletni strani društva: <http://www.sdzg.si>. Lahko pa nam tudi pišete na info@sdzg.si.

Blaž Medja

Pa smo znova v šoli

Letos šolo na Kokrici obiskuje 161 učencev. Šolski prag podružnične šole na Kokrici je letos prvič prestopilo 34 prvošolcev, kar deset več kot lansko šolsko leto.

Znova imamo dva oddelka prvošolcev, en sam pa je oddelk drugega razreda. Oddelkov podaljšanega bivanja je takoj po pouku pet, nato pa se učenci, glede na število v oddelkih, združujejo.

Že lani so bili uvedeni neobvezni izbirni predmeti za četrtošolce. Ob koncu lanskega šolskega leta smo učencem tretjega, četrtega in petega razreda razdelili prijavnice, na katerih so se, skupaj s starši, lahko odločali med nemščino (dve uri na teden) ter tehniko, računalništvom, umetnostjo in športom (vse po eno uro na teden). Vsak učenec lahko izbere eno, največ dve uri neobveznega izbirnega predmeta na teden, lahko ga tudi ne izbere. Glede na prijave smo učencem v šolskem letu 2016/17 ponudili nemščino, tehniko in računalništvo. Pri organizaciji smo imeli nekaj težav, saj so nekateri starši napačno razumeli namen spomladanske prijavnice, nekateri so pozabili, kateri predmet so izbrali, pri športu in umetnosti pa je bilo prijavljenih premalo učencev in so zato želeli izbrati kakšnega od drugih možnih. V septembru je dovoljenih še nekaj prehajanj med predmeti, nato pa se

vpis konča. Učenci morajo izbrani predmet obiskovati do konca šolskega leta. Izbrani neobvezni predmeti se tudi ocenijo, ocene se vpišejo v spričevalo.

Poleg neobveznih izbirnih predmetov je na šoli tudi veliko interesnih dejavnosti. Vem, da starši želijo, da bi vse dejavnosti izvajali v času po končanem pouku in z njimi zaključili do končanega podaljšanega bivanja, saj so popoldne otroci vključeni še v glasbeno šolo, obiskujejo različne treninge, verouk ..., treba je napisati tudi domačo nalogo in se učiti. Žal, ne bo mogoče.

Starši ste tisti, ki boste morali presoditi, katere dejavnosti in neobvezne izbirne predmete bodo izbrali in obiskovali vaši otroci. Upoštevati morate njihove želje in sposobnosti, svetujte jim. Ste pa tisti, ki boste odločili. V tem starostnem obdobju odločate vi, otrok še ne zna in ne more.

Vsi si želimo, da bi učenci dobivali same dobre ocene – zlasti starši. Kaj pa je dobra ocena – je to res samo petica? Učiteljice učence pohvalimo tudi za štirico, težko pridobljena trojka je super ocena ... Pa starši?

Tim, 1. č

Ko se boste odločali za dejavnosti, mislite na to, da otrok potrebuje igro, prosti čas, počitek. Niso pomembne le ocene – pomembno je znanje, lepo obnašanje, sodelovanje s sošolci, odnos do starejših, medsebojna pomoč ... Otrokom je najpomembnejši 'izbirni predmet' čas, ki ga boste starši preživeli z njimi, najljubša 'interesna dejavnost' pa doživetja, ki jih boste skupaj pripravili.

Dijana Korošec, pomočnica ravnateljca

Počitnice

Med poletnimi počitnicami sem se imela super. Veliko časa sem preživela na morju, nekaj na drsanju, večino pa doma. Že osmo leto zapored smo z družino šli kampirat v Pakoštane pri Zadru. Tam smo bili tri tedne in imeli smo se lepo. Prvi dan smo postavili šotor in se namestili. Dva dni je z nami ostala tudi babi, potem pa je zbolela in šla domov. Veliko časa smo bili v vodi, ker ni bila mrzla. Tam smo spoznali veliko prijateljev. Čez nekaj dni je prišla tudi moja prijateljica Maša in njena družina. Mašin rojstni dan smo praznovali na morju. Povabila nas je na palačinke. Tri dni je bilo sončno vreme, zato smo si šli ogledat akvarij in muzej. Veliko zanimivega sem videla. Naslednji dan je bila voda zelo mrzla. Čez dan smo si tudi izposodili čoln in s čolnom potovali po morju. Videli smo razne otoke, ribe in školjke. Ustavili smo se pa tudi na mivkasti plaži in se tam malo poigrali z mivko. Zvečer smo vrnili čoln. Veliko smo se mazali s sončno kremo, ker je bilo sonce zelo močno. Zadnji dan smo dolgo časa skakali s pomola.

Všeč mi je bil ta dopust kljub temu, da je babi zbolela. Z družino smo se zmenili, da tudi drugo leto pridemo na dopust sem, ker je bilo zelo lepo. Veselim se naslednjih poletnih počitnic.

Nika Sajovic, 5. c, slika: Hana 3. č

VSE ZA MALE ŽIVALI IN AKVARISTIKO

KVALITETA, UGODNE CENE, ZNANJE ZAPOSLENIH

AMAZONA d.o.o.

zbirajmo metuljčke

ŽIVALI VEDO, KAM PO DOBROTE!

amazona@amis.net
www.amazova.si
Tel.. 04 20 43 192

**Kokrica, Marcator; del. čas: 8–19, sobota: 9–15
Primskovo, M. Vadnova 19, del. čas: 8–19, sobota 8–13.30**

Vrata cerkve so vedno odprta

S septembrom smo začeli novo pastoralno leto. Ponovno so se odprla vrata veroučne šole.

Drugo soboto v septembru smo v župniji Kokrica imeli tradicionalno srečanje bolnikov, invalidov in ostarelih. Pri bogoslužju sem se zahvalil vsem, ki so gradili mlado župnijsko občestvo in cerkev pred štiridesetimi leti. Na prijateljskem druženju po sveti maši so bili tega spomina zelo veseli. Pripovedovali so, kakšno lepo doživetje je bilo ob posvetitvi cerkve leta 1976. Izražena je bila želja, da bi ta dogodek ob 40. jubileju osvetlili tudi mlajšemu rodu in krajanom, ki tega niso doživeli.

Pogled v zgodovino pove, da je najstarejše vidno znamenje Kokrice zvonik cerkve sv. Lovrenca. Ta kljubuje viharjem časa od leta 1533. Cerkev ob njem je bila slabše grajena, zato so jo do tal porušili in na novo pozidali leta 1868. Takratni graditelji gotovo niso mislili, da bo iz majhnega zaselka zraslo na tem prostoru tako veliko naselje. Kokrica je začela naraščati že po prvi svetovni vojni. Tako je imel kraj 1931. leta 532, leta 1948 že 896, leta 1971 ob ustanovitvi župnije 2159, ob posvetitvi pa že blizu 3000 duš. Doseljavanje iz vseh delov Slovenije in Jugoslavije pa se je še nadaljevalo. Ob tako velikem porastu ljudi je cerkev sv. Lovrenca, ki je sprejela do sto ljudi, postajala pretesna. Ob ustanovitvi župnije se so razmišljali o novi zidavi oziroma povečavi stare cerkve. Pomembno vlogo za to odločitev sta odigrala zlasti župnijski pastoralni svet in predoseljški župnik Ladislav Kovačič, ki je začasno upravljal novo župnijo. Odločili so se za prizidek, oblikovan tako, da se ohranita ladja in zvonik stare cerkve. Načrte je dokončno oblikoval arhitekt prof. Anton Bitenc.

Že v letu ustanovitve župnije, 6. februarja 1971, je župnijski pastoralni svet za zidavo cerkve imenoval poleg župnijskega upravitelja Kovačiča prvi gradbeni odbor v sestavi Jože Štern ml., Grosova 11; Jože Kavaš, Golniška 45; Tine Sušnik, Golniška 149; Ivan Satler, Grosova 32; Franc Škofic, Cesta na Brdo 21; Franc Miklavčič, Mlaka 33. Že 31. oktobra istega leta je temeljni kamen za novi prizidek blagoslovil nadškof dr. Jožef Pogačnik. Kot botri so takrat pristopili: Vinko Strniša, Cesta na Rupo 23; Janez Potočnik, Galetova ul. 17; Andrej Cuderman, Golniška 37; Albin Okorn, Srakovlje 2; s. Pulherija Zupan, usmiljenka v

Beogradu, doma iz Srakovelj, in neimenovani. V vogelnemu kamnu se je slovesna listina sklenila z besedami: »Naj nova cerkev z božjim blagoslovom raste iz temelja in kmalu služi božji časti in dušnemu blagru kokriških faranov, ki si naj prizadevajo, da bodo poleg te zgradbe skrbno gradili tudi zgradbo lepega farnega občestva. Na Kokrici, v nedeljo, 31. oktobra 1971.«

Novi gradbeni odbor v sestavi Janez Potočnik, Franc Škofic, Andrej Cuderman, Janez Zabret, Albin Okorn, Mirko Dugon in Jože Lakner ter iz starega odbora Jože Štern, ml., Franc Miklavčič, Tine Sušnik in Franc Strniša je župnijski svet potrdil 20. junija 1972.

Delo se je med gradnjo zaradi denarnih težav dvakrat prekinilo. Volja župljanov, odrekanje in žrtve ter veliko prostovoljnega dela pa so rodili vidne sadove v rastočih stenah, še bolj pa v vedno večji povezanosti župnijskega občestva. Prav medsebojno povezovanje je bilo še več vredno kot zidovi, saj je živo občestvo prava podoba Cerkve.

Župnik Kovačič se je 15. aprila 1976 odpovedal Župniji Predoslje in postal prvi župnik na Kokrici. Nove orgle so bile blagoslovljene 22. avgusta istega leta. Napor petletne zidave je s posvečenjem svetišča opravil škof Stanislav Lenič 31. oktobra 1976. Takrat je ta zgradba postala naše svetišče, naš kraj molitve, svet prostor in »božja hiša«. Smemo reči, da je bila zgrajena organizacijsko in večinoma finančno od živega farnega občestva. Naj priča o naporih ljudi in ostane pomnik vere graditeljev, ki je niso gradili le zase, ampak tudi za nas.

Ob vsakoletni obletnici »žeganja« radi razmišljamo o pomenu in smislu svetišča. Ali kdaj pomislimo, kašen bi bil svet brez svetišča? Dejansko brez Boga.

Vsemogočni Bog ne potrebuje svetišča. »Nebo je njegov prestol.« pravi Sveto pismo. Človek je tisti, ki potrebuje svetišča, da lahko postaja bolj človeški. Posvečen prostor med nami je zagotovilo Jezusa. »Jaz sem z vami do konca sveta.«

Kadar koli se boste bližali cerkvi sv. Lovrenca, ne pozabite, da so vrata cerkve za vse vedno odprta. Jezus vsem izreka vabilo: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, jaz vas bom poživil.«

Najstarejše vidno znamenje Kokrice je zvonik cerkve sv. Lovrenca.

Vsem iz srca iskreno želim, da bi nas župnijska cerkev povezovala med seboj in z Bogom, da bi iz tega kraja odhajali vedno znova potolaženi, pomirjeni, da bi nas spremljala božji blagoslov in varstvo.

Župnik Jože Klun

Tradicionalno srečanje bolnikov, invalidov in ostarelih

Življenje v jeseni je lepo

Leto se počasi bliža koncu. Še tri mesece in ponovno bomo pri koncu leta in pri načrtih za novo leto. Da čas res hitro beži, vemo vsi upokojenci, posebno tisti, ki so bolj delavni. V našem društvu so vodje sekcij res delavni, zato jim gre vsa pohvala. Skrbijo, da se člani in vseh aktivnostih dobro počutijo in se tudi srečno vrnejo domov.

Vsako drugo soboto v mesecu imamo pohod v različne kraje. Letos smo v januarju osvojili tudi nov pohod v dolino Kokre oziroma v dolino Vobenice. Čez poletje vsako sredo pridno kolesarimo. Proge niso težke, so prilagajene, tudi počivamo. V jeseni pa kolesarjenje zamenjamo s kegljanjem v klubu Triglav Kranj. Imeli smo tudi dva izleta, enega pa prvo soboto v oktobru še načrtujemo. Prijavite se v čim večjem številu,

ne bo vam žal. V torek, 13. septembra, se je začela nordijska hoja. Vsi, ki se zanjo zanimate, se nam pridružite. Tudi naš piknik, ki ga imamo vsako leto v avgustu, je lepo uspel. Številno smo se udeležili tudi srečanja vseh gorenjskih upokojencev v Lescah. Dva kopalna izleta smo izpeljali skupaj s prevoznikom Rozmanom. Naši člani so se prijavili kar pri njem.

V oktobru bomo imeli Boljši sejem skupaj s turističnim društvom. Prosim vse vaščane, naj sodelujejo in tako pomagajo, da bi sejem tudi zaživel.

Vse naše upokojence naprošam, da se nam pridružijo v različnih panogah. Saj drži pregovor: »Dokler bom hodil, bom zdrav!«

Predsednik Jožef Kern

Z zagonom in novimi idejami delovni jeseni naproti

Na izrednem občnem zboru PGD Kokrica so člani za novega predsednika izvolili Andreja Omana.

Pa je minilo še eno poletje. Bolj kot ne smo si čez poletje vsi skupaj privoščili nekaj oddiha, kar pa pomeni, da bo jesen toliko bolj delovna.

Najprej vas imam dolžnost obvestiti o gasilskih tekmovanjih in doseženih rezultatih. Pred tekmovanji smo se vam namreč zadnjič javili. V mesecu maju smo na nogometnem igrišču na Čukovi jami organizirali 26. Memorial ustanovnih članov PGD Kokrica, kjer so člani dosegli odlični 2. in 9. mesto, članice pa 7. mesto. Že naslednji teden smo se ponovno preizkusili na tekmovanju na Laborah, kjer pa so vidnejše uvrstitve dosegle ekipe mladincev (3. mesto), članic A (4. mesto) in starejših gasilk (3. mesto). Gasilska mladina pa je bila še bolj dejavna in so se medtem udeležili še tekmovanja v orientaciji in tekmovanja pod okriljem društva Mladi gasilec.

Ko smo levji delež tekmovanj že zaključili, pa je sledil drug projekt: veselica 2016. Ponovno

Skupinska slika s 26. Memoriala ustanovnih članov PGD Kokrica

smo organizirali gasilsko veselico pred Mercatorjevim centrom. Kljub temu da je bilo vloženih ogromno ur prostovoljnega dela in truda, pa smo bili na koncu kar malo razočarani nad »grenkim« izidom veselice. Vseeno se želim zahvaliti vsem, tako našim članom, ki so vložili svoj čas v ta projekt, kot tudi vsem vam, ki ste se veselice udeležili in nam tako pomagali. Posebna zahvala pa gre prav zagotovo tudi KS Kokrica, ki nam je pomagala, da smo veselico sploh lahko izvedli.

Praden smo se podali na dopuste in poletni oddih, nas je čakal še tradicionalni nogometni turnir, ki ga na Čukovi jami organizira Gasilska zveza MO Kranj. Tam je ekipa PGD Kokrica dosegla 4. mesto. Kljub temu da smo za ta čas vsi načrtovali dopuste, so se nam vseeno trikrat oglasili pozivniki. Pomoč smo tako nudili pri črpanju vode iz kleti v objektu na Kokrici, v Predosljah smo sodelovali pri iskalni akciji, kjer smo osebo hitro našli in zaključili z delom, in na odmevnejšem požaru Merkurjevega centra na Primskovem.

Med poletjem so se članice udeležile srečanja članic, starejši gasilci pa srečanja na Podblici.

Tri tekmovalne ekipe so se podale v Topole, kjer lokalni gasilci pripravljajo tekmovanje v vlečenju B tlačnega voda. Dosegli so odlične rezultate – 3., 4. in 8. mesto – vsi z več kot 235 metri.

Konec avgusta se je sestal upravni odbor PGD Kokrica. Na tem sestanku je svojo odstopno izjavo z mesta predsednika PGD Kokrica podal Vili Hudoklin. Na istem sestanku smo dorekli, da v mesecu septembru organiziramo izredni občni zbor, na katerem smo volili novega predsednika. V vmesnem času je tekoča dela in funkcijo v. d. predsednika PGD Kokrica opravljal Andrej Oman, ki je bil na občnem zboru nato tudi izvoljen za novega predsednika. Potekajo pa že priprave na jesenske mesece. Udeležiti se moramo še nekaj tekmovanj, stalno pa smo v pripravljenosti za posredovanje na intervencijah. Približuje se oktober – mesec požarne varnosti. V tem mesecu načrtujemo tudi prikaz gašenja za krajane KS Kokrica in KS Tenetiše. O točnih terminih in lokaciji boste še obveščeni, vas pa že vse vnaprej vabimo, da se prikaza udeležite!

Andrej Oman, predsednik PGD Kokrica

Poleti smo sodelovali pri gašenju požara v trgovskem centru Merkur Primskovo.

SERVIS IZPUŠNIH CEVI

**vgrajevanje nadomestnih delov
v motorna vozila**

Slavko Smolko s. p.

Grosova ul. 25, 4000 Kranj

Tel.: 04/204 54 50, GSM: 031 377 012

Mlaška cesta 75
4000 Kranj
d.š. SI36153893

Primož Brezar s.p.
041 697 467
www.brezar.si

slikopleskarstvo.brezar@siol.net

Imeli več kot dvajset nastopov

Ko pogledamo na spisek dela vokalne skupine Kokrčan v letošnjem letu, lahko ugotovimo, da smo bili zelo aktivni. Imeli smo več kot dvajset različnih nastopov.

V letošnjem letu je vokalna skupina Kokrčan pela tako za presenečenje na več obletnicah za 50, 70 in 80 let ter tudi našemu sokrajanu ob 90. obletnici rojstva. Poleg Kokrice smo odšli v Male Lašče, Cerklje in Tenetiše. Vsi ti nastopi so res lepa popestritev praznovanj, za nas pa nepozabna doživetja.

Kot posledica dobrega sodelovanja med društvi na Kokrici nas tako vsako leto povabijo k sodelovanju gasilci, turistično društvo, društvo upokojencev in krajevna organizacija ZB NOB Kokrica. S slovensko himno tako naredimo uvod v začetek občnega zbora, s pesmijo obogatimo proslavo ali počastimo spomin na pokojne. V veliko čast nam je bilo nastopiti tudi na občnih zborih gasilcev MO Kranj, Društva upokojencev Kranj in turističnih društev Gorenjske. Letos smo prvič sodelovali s cerkvenim pevskim zborom v domačem kraju in tako pripomogli k polepšanju praznovanja na cvetno nedeljo in veliko noč.

Radi gremo na nastope tudi izven svojega kraja, kamor nas povabijo člani drugih zborov in pevskih zasedb. Tako smo aprila obiskali naše prijatelje pevске skupine Štingl'c iz Borovnice in kot gostje zapeli na njihovi prireditvi. V juniju smo na povabilo MePZ Matija Tomc in VS Dominus kot gostje sodelovali na letnem koncertu pri cerkvi sv. Janeza Krstnika v Mirni Peči na Dolenjskem. Tradicionalni letni koncert s kresovanjem so pripravili v počastitev dneva državnosti, 25-letnici samostojne države in ob godu sv. Janeza Krstnika. Koncert je bil res nekaj posebnega in nam bo za vedno ostal v lepem spominu. Spomladi smo uspešno organizirali že dvajseti pevski večer. Z organi-

Vokalna skupina Kokrčan je že začela z vajami za novo sezono.

zacija in udeležbo nastopajočih smo bili zelo zadovoljni. Kar pa je najpomembneje: dvorana je bila zopet polna in po odzivu poslušalcev vemo, da bomo s pevskimi večeri nadaljevali. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili sokrajanom in drugim poslušalcem, Krajevni skupnosti Kokrica ter drugim donatorjem, ki nam vsa leta stojijo ob strani.

Poletne počitnice, ko si tudi pevci vokalne skupine Kokrčan privoščimo malo premora pred prihajajočo sezono, so mimo. S septembrom začnemo z vajami in hkrati naredimo

načrt dejavnosti v prihajajoči sezoni. Na prvih srečanjih se dogovorimo, kaj vse bi počeli in katere nove pesmi bomo naštudirali. Poleg že utečenih nastopov ob dnevu državnosti, nastopov v domu upokojencev in novega pevskega večera na Kokrici se dogovarjamo za gostovanje in izlet v Berlin. Če bo šlo vse po načrtih, bomo tja odšli maja prihodnje leto.

V novi sezoni je po kar nekaj letih vodenja KD Kokrica vaje predsednika v društvu od Igorja Benedičiča prevzel Simon Kumer.

Klemen Naglič

V novo sezono z novo komedijo

Kljub temu da je letos zaradi službenih in študijskih obveznosti kar nekaj igralcev odsotnih, smo gardelinovci že začeli z vajami za novo komedijo, katere premiero načrtujemo v decembru. Pripravljamo vam težko, vendar noro smešno komedijo Čudežna terapija.

V prejšnji sezoni smo pripravili komedijo Dohodnina, ki smo jo tudi v začetku leta 2016 kar veliko igrali. Poleg domačih ponovitev smo gostovali tudi v več krajih po Gorenjskem. Predstava je bila povsod lepo sprejeta, zato upamo, da tudi z novo komedijo ne bo drugače.

Naj na kratko še predstavimo vsebino nove predstave Čudežna terapija. Kadar v zakonu hudo škriplje, prideta človeku na misel vsaj dve zelo različni rešitvi: ločitev ali obisk zakonske posvetovalnice oziroma psihoterapevta. Tako se tudi Jana in Valentin Dorek, par srednjih let z dvema skoraj odraslima otrokoma, namenita reševati zakonsko barko, ki neusmiljeno tone. Njuna psihoterapevтка, ženska z dolgoletno prakso, jima postreže s celo vrsto različnih psiholoških vaj za izboljšanje komunikacije, ki pa po prvih obotvajočih se korakih sprožijo hudournike medsebojnega obtoževanja. Na dan privrejo zatajevani občutki Jane, ki se je vsa leta zakona počutila odrinjeno in zapostavljeno, saj Valentinu nikoli ni odpustila skoka čez plot. Vendar ji zagrenjeni Valentin vrne milo za drago, ker si je tudi ona nekoč privoščila ljubimca. Kot vsi dolgoletni zakonci sta Jana in Valentin izkušana in do zob oborožena veterana zakonskega bojišča; večje vrtita

meče očitkov, mečeta kopja obtoževanj, podstavljata mine poniževanj in streljata drug drugemu naravnost v srce. Bo mirovna misija uglajene in obupane psihoterapevčke uspela ali pa bo s svojimi metodami vred končala kot kolateralna škoda vojne zakoncev Dorek?

Naj vas na koncu povabimo vse, ki vas veseli delo v gledališču – kakršnokoli, od igranja do ukvarjanja z ozvočenjem ali lučmi –, da se nam pridružite v naši mladi, nasmejani ekipi. Vsi, ki bi vas to zanimalo, se nam lahko javite na 040 612 126 ali na gdgardelin@gmail.com. Vsakega izmed vas bomo zelo veseli! **Gardelinovci**

Skrb za pomnike NOB čast in obveza

Med temeljne naloge krajevnega odbora Združenja borcev za vrednote NOB Kokrica sodi tudi področje vzdrževanja in skrb za kulturno dediščino iz obdobja NOB (spominska obeležja), s čimer ohranjamo zgodovinsko resnico o NOB in hkrati posredno negujemo spomin na vse tiste posameznike, ki so za to resnico dali svoja življenja.

Na območju Kokrice skrbimo za vzdrževanje šestih spominskih obeležij, in sicer: obeležje obeščevalcu Mirku Zagrajsku (Na Griču 74), spominska plošča Francu Pestotniku - Aljoši (Cesta na Brdo 47), spominska plošča 22 padlim domačinom med NOB (Cesta na Brdo 30), spominska plošča Francu Mraku (Cesta na Brdo 57), spomenik – partizansko grobišče (pokopališče Kokrica), spomenik trem padlim borcem – Bobovek (ob vhodu za golfsko igrišče JGZ Brdo). Vzdrževanje navedenih pomnikov NOB obsega več ali manj hortikulturno urejanje okolice in občasno čiščenje samih obeležij ter obnovo napisov, ki jih vestno izvajajo določeni skrbniki, z občasnimi delovnimi akcijami pa tudi ostale članice in člani.

Zaradi perečega poslabšanja stanja na področju varovanja kulturne dediščine iz obdobja NOB od leta 1991 dalje je bila pri ZB NOB Kranj v letu 2014 ustanovljena posebna komisija za anomalije na partizanskih spominskih obeležjih, ki je nato na podlagi terenskih raziskav podala poročilo, v katerem so bila zajeta: odtujena spominska obeležja, poškodovanja spominskih obeležij, nezakonite odstranitve, premeščanja ali umestitve spominskih obeležij z javnih površin in zgradb na druge lokacije ter zapuščena in zanemarjena spominska obeležja. Poročilo je bilo posredovano tudi na Zavod za varstvo kulturne dediščine v Kranju. Hkrati je v okviru ZB NOB Kranj potekal in bil tudi uspešno zaključen testni projekt zajema in vnosa podatkov spominskih obeležij iz obdobja NOB (več kot 220) z vsemi relevantnimi podatki na svetovni splet (Geopedija.si), kar bo v nadaljevanju nedvomno omogočilo boljši pregled, vzdrževanje itd. Projekt bo kot dobra praksa v letošnjem letu zaživel tudi na nacionalni ravni, saj bodo z vnosi začele tudi ostale članice ZZB NOB Slovenije.

Tovrstno terensko raziskovanje pa rojeva do sedaj še neodkrita zgodba. Tako je bilo že ob zbiranju podatkov ugotovljeno, da na območju delovanja KOBZV NOB Kokrica obstaja primer spominskega obeležja, na katerem je zelo verjetno vklesan napačen datum smrti (spomenik trem padlim borcem – Bobovek). Po prvih preverjanjih v letu 2015 je namreč obstajala velika verjetnost, da je na tem spominskem obeležju poleg imena in priimka partizana Janeza Šenka vklesan napačen datum smrti, in sicer 14. 10. 1944. Pravi datum bi moral namreč biti 20. 2. 1945, tj. datum, ko naj bi Janeza Šenka v Kranju dejansko ubili domobranci in ga nato še istega dne skrivaj pokopali v neoznačen grob v gozdu, v neposredni bližini naselja Bobovek, kjer naj bi bil še danes. Zgodba je dobila svoj epilog v letošnjem mesecu avgustu. V Predosljah je bil namreč navezan stik s hčerko ubitega partizana Janeza Šenka Marijo Sajovic (roj. Šenk), ki je o svojem očetu povedala sledečo zgodbo: Oče je do odhoda v Kokrški odred jeseni 1944 de-

Spomenik trem padlim borcem na Bobovku

loval kot aktivist OF v Predosljah. V noči iz 17. na 18. februar 1945 je Janez Šenk nekje z območja Storžiča v visokem snegu priganil do ene od kmetij v Tenetišah, kjer je želel do jutra prespati v hlevu, nato pa navezati stik z domačimi v Predosljah. Kot kaže, ga je nekdo s kmetije opazil ter ga v nočnem času odšel izdat pripadnikom Gorenjske samozaščite (Oberkraimer Selbstschutz), in sicer tako imenovanim Udarnim četam (Alarmkompanie). To so bile domobranske enote, nastanjene v barakah na Zlatem polju v Kranju. Domobranci so tako v jutranjih urah 18. februarja 1945 kmetijo obkolili in spečega Janeza Šenka ujeli in odpeljali v Kranj. Med zverinskim mučenjem, kjer sta po kasnejši izjavi enega od takrat prisotnih domobrancev posebej izstopala Janez Ovsenik - Johann, doma iz Predoselj, in Franc Šenk - Kukovca, doma iz Suhe pri Predosljah, so očeta 20. februarja 1945 ubili tako, da so mu prerezali vrat in ga še istega dne v večernih urah skrivaj pokopali v gozdu blizu Bobovka. Slednja sta kasneje med ljudmi razširjala informacijo, da naj bi Janez Šenk storil samomor z rezanjem žil na rokah. Pokojna mati

Družina Šenk, 1943 (avtor neznan)

Marije Sajovic je še med vojno želela moža pokopati na domačem pokopališču, a ji domobranci iz Predoselj tega niso dovolili. Tako je bil prekop moževih posmrtnih ostankov opravljen po osvoboditvi maja 1945, in sicer na partizansko grobišče, na domače pokopališče v Predosljah. Na napačno vklesan datum očetove smrti sta s pokojno materjo Marijo Šenk v letih po odkritju spomenika pri kompleksu Brdo večkrat opozarjali pristojne, a nihče od njih ni ukrenil ničesar v smeri popravka datuma smrti na spomeniku.

Glede na ugotovitve je tako kljub odsotnosti pisnih zgodovinskih virov z veliko verjetnostjo potrjeno, da je na opisanem spominskem obeležju dejansko naveden napačen datum smrti Janeza Šenka, kar bo vsekakor treba popraviti. Pri tem pa bo vsekakor veliko odvisno od strokovnega mnenja pristojnega ZVKDS – OE Kranj, ki bo v nadaljevanju povezano s finančnimi stroški, kjer bo kot skrbnik spominskih obeležij, v skladu z zakonodajo, morala odigrati pozitivno vlogo tudi MO Kranj.

**Besedilo in foto: Damjan Renko
in arhiv Marije Sajovic**

MARINAR

Tomaž Gornik s.p.

Proizvodnja in popravilo čolnov za razvedrilo in šport, izposojanje športne opreme, posredništvo, druge poslovne dejavnosti - poslovno posredništvo

Dolžanova pot 6 - Kokrica
4000 Kranj - Slovenija
E-mail: marinar@siol.net
tel. / fax: + 386 (0)4 2049 340
GSM: + 386 (0)41 75 31 21
www.marinar-gt.si

Komunala Kranj

Brezplačno bomo zbirali **nevarne odpadke** iz gospodinjstev

V krajevni skupnosti Kokrica bomo nevarne odpadke zbirali s posebno mobilno postajo v torek, 4. oktobra 2016, med 16.15 in 19. uro na parkirišču pred domom krajanov Kokrica.

Akcija zbiranja nevarnih odpadkov je priložnost, da nevarno odložite na varno. Med nevarne odpadke, ki jih boste lahko brezplačno oddali, sodijo odpadna zdravila, barve, laki, topila, lepila, škropiva, pesticidi, razne kemikalije, odpadno jedilno in motorno olje, masti, hladilna tekočina, akumulatorji, baterije, tonerji, neonske cevi ... Oddali boste lahko tudi embalažo dezodorantov, lakov za lase, sprejev in barv. Embalaža teh izdelkov je narejena pod pritiskom, in čeprav je prazna, je še vedno nevarna, saj lahko povzroči eksplozijo. Nevarne snovi lahko vsebujejo tudi nekatera čistila ali kozmetična sredstva.

Najbolj zanesljive podatke o nevarnih lastnostih preberemo na izdelku samem. Bodimo pozorni na različna opozorila in navodila v obliki grafičnih simbolov: vnetljivo, zdravju škodljivo, eksplozivno, oksidativno, okolju škodljivo, strupeno, jedko.

Nevarnih odpadkov ne smemo odlagati skupaj z drugimi odpadki. Zbirati jih moramo ločeno, saj le tako lahko preprečimo njihov škodljiv vpliv na okolje.

Z ločenim zbiranjem zagotovimo, da se bodo ti odpadki predelali oz. strokovno uničili.

Ste vedeli?

- V mnogih izdelkih, ki jih vsakodnevno uporabljamo, so snovi, ki lahko ob nepravilni uporabi, shranjevanju in odstranjevanju škodujejo našemu zdravju in okolju.
- Odpadkov ne smemo odlagati v naravo, saj nevarne snovi pronicajo v zemljo, zastrupljajo prst, vodo in ljudi.
- Zlivanje odpadnega olja in ostalih tekočih izdelkov v odtok, greznico ali kanalizacijo je škodljivo.
- Nevarne odpadke iz gospodinjstev lahko vse leto brezplačno oddate tudi v času odprtja zbirnih centrov Zarica in Tenetiše.

Prijazno vabljeni, da nas obiščete v času akcije zbiranja nevarnih odpadkov in poskrbite, da nevarni odpadki ne bodo ogrožali okolja in nenazadnje tudi našega zdravja.

Na spletni strani (www.komunala-kranj.si) in Facebook strani (www.facebook.com/KomunalaKranj/) lahko preverite urnik posebne mobilne postaje, s katero bomo v mesecu oktobru zbirali nevarne odpadke v občinah Naklo, Preddvor, Šenčur, Jezersko in Kranj.

Ne pozabite, da je najboljši odpadek tisti, ki sploh ne nastane. Že med nakupovanjem premislite, ali izdelek resnično potrebujemo, natančno preberimo etiketo in se tako seznanimo s snovmi, ki jih vsebuje. Izogibajmo se izdelkom, ki vsebujejo nevarne snovi, bodimo pozorni na besede, kot so opozorilo, nevarnost, previdnost, saj so s temi besedami označene nevarne snovi. Poiščimo varnejše nadomestke, ki so okolju prijazni in ne vsebujejo snovi, ki bi bile lahko škodljive oziroma nevarne.

